

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. בֵּן תְּרִימוּ גַם אֲתֶם
תְּרוּמַת יְיָ מִכָּל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת
תְּרוּמַת יְיָ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן;
בַּמְדָּבָר יֵחַ כַּחַ

גליון הש"ס

גמ' באן להאביל. ע' לעיל
דף מ ע"ב תד"ה וכחנ: שם
באן להניח. ע' שנת דף נד
ע"ב תד"ה הוה מעשר ווע'
בנש"ס ד"ה מכרין לקון: שם
אלא לחוב וכו'. ע' קדושין
דף מז ע"א תד"ה אלא לחוב:
שם ואין אפוטרופין וכו'.
עמין לעיל דף לח ע"ב תוד"ה
אין:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' צר חידי אמר
שמואל דאמר כו':

מוסף רע"י

[illegible]

מוסף תוספות

- א. מידי דהוה אהקדש.
מוס' הרא"ש. ב. ה"נ נימא
גבי יתומים. מרדכי. ג. אבל
רבנן תקנו משיכה להרווחתן
שלא יהא כח הדיוט חמור

ממכת הקדש. מוס' קדושים נט. ד"ה טו. ו.א"כ אינם קונים בלא משיכה. מוס' קדושים נט. ד"ה לו. אלא שיירף חכמים כחם לעשות הקדש שיהיו קונים בכסף, הלכך במקום הפסדס לז' תומים אוקיאנא אינטי א"י הדינטי קאי במי שפרט, כדי שלא יהיה כח הדינטי מרובה משלחו לאל כיאו הדינטי נצי תקינא, כי לולאן התקנה היו חזורים בהם א"י קבלו לצורכס כיון שלא משך. מוס' קדושים נט. ד"ה טו. א"י חזורים אלא אפסורוסותיו הוא דהדירו והיו אינן עשוי לצורכס. ש"ק.

אבל להניח את התבואה מעשרת באוצר ע שגידלו אינן רשאים לעשר כשגידולו העשירי הוא ק' כיון שאין האדם רשאי להקדיש נכסי היחודים שהיו האפוסטופוסין תורמים את שמיני שלהם ודוקא לעשירי כיזכור ב"ז אבל להניח בבית יבדל אומריין קין שהאפוסטופוסים אין בעלים במצב שלוקחין אותם כלום ואינו יכול לשלוחם לארץ שישמשו להן חלקוק היחודים ע"ש יבדל ב"ז דר' הן בעלים ולא דר' הן כנכרים: והנתיב: סינע האפוסטופוסין שכלהן סוכה ולולב וציצית וכל דבר שיש להן קצבה לאתווי שפר ולוקחין להן ס' ט"ז תפילין ומזוזה וכל דבר של יד ורגל ואין האפוסטופוסין רשאים לדרן כנסתי ואתווי ע"ש לזכות פ' אין באר ליה ולשטען ע"ש נכסי יחודים אין האפוסטופוסין רשאים לעשר שגידלו ואע"פ שיש להן אפוסטופוס ואין האפוסטופוסין רשאים לכסוד ברחוק ולגאול בקרוב ולתקוחתן כיון שדור רשבי' אומר אין מוכרין עבדים ולוקחין שדות מיני דימלא את שמיטתין ואין אפוסטופוסין רשבי' אומר אינו צריך פ' צריך לחשב עמחן והשבעה לן דמי נשאר בידו משתלח כלום ואין עושין אפוסטופוסין

הניזקין פרק חמישי גיטין

על פיו ולא נמננה להן אפוטרופוס לא מאבדיהן ולא מז"ד אפילו הכי כאפוטרופוס הוא: שאין לו צידו כלום משלהן: לא ישבע. טעמא דהך פלוגתא מפרש בגמרא (י) וצין למד **ב'** ולא שוספין. אין יכול לתרום על חלק חברו שלא מדעתו: ולא אריסין. על חלקו של צעל הך סיפא טעמא דרישא כלומר אתם ממעט התורם שאינו שלו והני כוליהו שאינו שלו נינהו.

מתג' "יתומין" שממנו אצל בעל הבית

או שמינה להן אביהן אפטרופוס חייב לעשה פירותיהם⁶ אפטרופוס שמינהו אבי תומים ישבע מינוהו ב"ד לא ישבע אבא שאול אומר כחילוף הדברים: **גמ'** ורמינהו⁷ אתם⁸ ולא שותפין⁹ אתם ולא אריסין אתם ולא אפטרופין¹⁰ ולא התורם את שאינו שלו אמר רב חסדא לא קשיא * כאן להאכיל * כאן להניח והתניא¹¹ האפטרופין תורמין ומעשרין להאכיל ולא להניח ומוכרין להן בהמה עבדים ושפחות בתים שדות וכרמים להאכיל אבל לא להניח ומוכרין להן פירות יינות שמנים וסלתות להאכיל אבל לא להניח ומועשין להן לולב * וערבה וסוכה

וציצית וכל דבר שיש לו קצבה לאיתויו שופר ולוקחין להם ספר תורה
תפילין ומזוזות וכל דבר שיש לו קצבה לאתויו ואין פוסקין עליהם
צדקה ואין פודין עליהן את השבויין ולא כל דבר שאין לו קצבה לאתויו
תנחומו אכלים ואין אפטרופין רשאין לדון לחוב ולזכות בנכסי יתומים
לזכות אמאי לא * אלא לחוב על מנת לזכות בנכסי יתומים ואין אפטרופין
רשאין למכור ברחוק ולגאול בקרוב ברעה ולגאול ביפה מ"ט דדלמא
משתדפי' ואין אפטרופין רשאין למכור שדות ולקח עבדים אבל מוכרין
עבדים ולוקחין בהן שדות רבן שמעון בן גמליאל אומר *אף לא למכור
עבדים ולקח שדות מ"ט דלמא לא משפין * ואין אפטרופין רשאין להוציא
עבדים לחירות אבל מוכרין אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות
רבי אומר אומר אני אף הוא נותן דמי עצמו ויוצא מפני שהוא כמוכרו
לו וצריך לחשב עמהן באחרונה ר"ש בן גמליאל אומר * אינו צריך * אין
עושין אפטרופין נשים ועבדים וקמנים ואם מינן אבי יתומין הרשות * בידו
ההוא אפטרופוס דהוה בשבבותיה דר' מאיר דהוה קא מזבין ארעתא
* וחבין עבדי ולא שבקיה ר' מאיר אחוה ליה בחלמיה * אני להרוס ואתה
לבנות אפילו הכי לא אשנה אמר * דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין
הנהו כי תרי דאיגרי בהו שטן דכל כי שמישי הוו קא מינצו בהדי הדדי
איפלע רבי מאיר להתם עכביניהו תלתא כי שמישי עד דעבד להו שלמא
שמעיה דקאמר ווי דאפקיה ר' מאיר לההוא גברא מביתיה: ההוא אפטרופוס
דהוה בשבבותיה דר' יהושע בן לוי דהוה קא מזבין ארעא וחבין תורי
ולא אמר ליה ולא מידי סבר לה כר' יוסי * דתניא א"ר יוסי מימי לא
קריתי לאשתי אשתי ולשורי שורי אלא לאשתי ביתי ולשורי שדי הנהו
יתמי דהוו סמיכי גבי ההיא סבתא הוה להו תורתא שקלה וחבייתה
ניהליהו אתו קרובים לקמיה דרב נחמן אמרו ליה מאי עבידתה דזבנא אמר
להו יתומים שסמכו אצל בעל הבית תנן והא אייקר ברשותא דלוקח
אייקר והא לא נקיטי דמי אמר להו א"כ היינו דרב חנינאי בר אידי אמר
שמואל דאמר רב חנינאי בר אידי אמר שמואל * נכסי יתומין הרי הן
כהקדש ולא מקני אלא בכספא חמריה דרבנא עוקבא יתמא משכוח
בארבעה ארבעה ואייקר וקם בשיטא שיטא אתו לקמיה דרב נחמן אמר
להו היינו דרב חנינאי בר אידי * דאמר רב חנינאי בר אידי אמר שמואל
נכסי יתומין הרי הן כהקדש ולא מקני אלא בכספא: משוך פירי מיתמי
אייקור היינו דרב חנינאי בר אידי * זול * לא יהא כח הדיוט חמור מהקדש
אמשיכו להו פירי ליתמי ואייקר לא יהא כח הדיוט חמור מהקדש זול סבור
מינה היינו דרב חנינאי בר אידי א"ל רב שישא בריה דרב אידי * הא רעה היא
לדידהו דזמנן דמצטרכי לפירי וליכא דיהיב להו עד דיהבי זווי * היהבי יתמי זווי
אפירי זול לא יהא כח הדיוט חמור מן הקדש אייקר סבור מינה היינו דרב
חנינאי בר אידיאמה להו רב שישא בריה דרב אידי * הא רעה היא לדידהו

דאטן

דמיים: אייך. ורוינן המוכרים לחזור משום דקנין יתומים בכסף; לא יאכלה הדיוט כו'. וכיון דלא אמשיכו
י: היינו דרב חנינאי. וניהדרו זהו יתמי: אייך. ורוינן המוכרים לחזור: היינו דרב חנינאי. ולא יחזור:
נשרפו

ששתרם אפילו שלא ברשות תרומתו תרומה י"ל כגון שהיו שותפין בפירות דמסתמא ניחא ליה למא דאמר הכי אתם ולא שותפין כגון שהיו שותפין בשרה ולא בפירות שהיו מהלוקין על חלקן בעיניהם. אמר רב חסדא ל' ק' כאן להאכל כאן להניח פ"ה מה שצריכין היתרו שותפין על תרומתו הקטן אינה תרומה כדנן בריש תרומה מחשה ל' אי תרומה לא תחשוב והשטה והקטן התורה את שמיני ולא ערובי כוכבים שתרם את כל ישראל ואלו

פס"ו שאל מן התורה לתרום ולעשר היאך תרומין כדי להאכיל הלה תרומתן היא טס ופס"ז בכבידת תעבירם דאמר לקמן שאפטרופסים מוכרין אותן לאחרים ואתן אה וקדורם שיהו האפטרופסים וזכים כון ומכירתן מכירה גמורה היא אבל לשחרורם לא ומומן ומעשרן וההכל אבל לא להנתיב ומוכרין בהמה עבדים ושפחות שדות ורכבים לה

אשר ילדו ונאמר גמלה אותן פוסקין דעלהן ער פודין עליהן את השביעין כל דבר ש

לא שבעה לאחריו וקטנים לא חליתו אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות ומוכרין

ועבדים וקטנים ואם מנין אבי יתומים השדות ודור ושימי באפטרופסים שמיניהן

וב.

עין משפט
נר מצוה

במ א מ"י פ"ד מהל'
תרומות הלכה י ופי"א
מהלכות נחלות הלכה ט סמג
עשין לו טו"ע ח"מ סימן רכ
סעיף יד:

נחלות הלכה ה סמג שם
טוש"ע שם סעיף טז:
לא ג מ" פ"ד מהל' תרומות
הלכה ח וע"ש זכ"מ
[טוש"ע י"ד סימן שלא סעי'
לה]:

לב ד מיי שם הלכה י וע"ש
 זכ"מ:
 לג ה מיי שם הל' ז:
 לד ו מיי פ"א מהל' נחלות
 הל' ט סמג עשין לו
 טוש"ע ח"מ סי' רל סעיף יד:
 לה ז מיי שם הלכה ו
 טוש"ע שם:

ל' ח מ"י שם הלכה י טור
ש"ע שם סעי' טו:
ט [טוש"ע יו"ד ס' רמח
סעי' ג]:

ל' י מ"י שם הלכה ז מור
ש"ע שם סעי' יב:
לח כ ל מ מ"י שם הלכה ו
ז מוש"ע שם סעיף יא:
לז נ מ"י שם הלכה ח
מוש"ע שם סעי' יג:
מ ס מ"י שם מוש"ע שם
סעיף טז:

מא ע [מיי' שס פ"י הלכה
[1] טוש"ע שס סעי' 3:
מב פ [מיי' שס] טוש"ע שס
סעי' א':

בזג צ מיי' פ"ט מהל' מכירה
הלכה ג סמג עשין פד
טוש"ע ח"מ סי' קלט סעיף
:7

מדר ק מיי שם:
מזה ר ש מיי שם הלכה ה:
מזו ת א מיי שם הל' ו:

פסקי רי"ד

[illegible]